

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Nomen Christi, & Iesu, & Christianorum. cap. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

Christi iudicis aduentu hortari omnes, vt ad hunc eius aduentum parati sint, nec illi malo seruo similes inueniantur, qui dicebat, moram facit Dominus meus venire, & vacabat ebrietati, & conseruus percutiebat; sed ex improviso adueniens Iudex, posuit partem eius cum hypocritis in stagno ignis, & sulphuris: Et hoc est illud Pauli; Si nos ipsos diiudicaremus, non utique iudicemur a Domino. Denique ad opera misericordiae maxime hic locus valet, cum in his praecipue, Iudex nos examinaturus sit, & secundum ea sententiam laturus.

Matth. 24.

1. Cor. 11.

Matth. 25

Nomen Christi, & Iesu, & Christianorum. Cap. XV.

Quoniam haec pars quam modo tractamus de Christo copiosa est factis, ac summi momenti, non praeteribo, & alios locos, & admodum graues. Sit ergo hic primus locus Christi nomen, quod Graece ab vnctione sumptum est, ipse autem Saluator noster, tanquam Rex, ac summus Sacerdos vnctus est, non quidem vnguento materiali, sed Spiritu sancto, sicut ipsemet Christus de se apud Isaiam testatur, Spiritus Domini super me, eo quod vnxit me, & apud Daniele dicitur vnghendus vt Sanctus Sanctorum, & de eo canit Psalmista, vnxit te Deus, Deus tuus oleo latitiae. Hinc argumentum sumitur, quomodo post Christum currere debeamus, suauitatis eius mira fragrantia tracti, & alleci, quemadmodum teste D. Basilio, solent columbae, aliam sequi columbam, vnquento quodam ipsis grati delinitam, & poterit anima, quae eius odorem praesenserit, post eum clamare, trahe me post te, curremus in odorem vnguentorum tuorum, Haec autem sunt illa vnquenta, vt D. Bernardus explicat, quorum fragrantia maxime delectatus dicebat D. Paulus qui factus est nobis a Deo, Sapientia, Iustitia, Sanctificatio, Redemptio. Secundo a Christo vncto argumentari oportet, nos qui Christiani a Christo dicimur, tanquam vncti, debere de eodem Christi spiritu participare, prout recte Paulus ratiocinatur, qui Spiritum Christi non habet, hic non est eius, & D. Iohannes; Vos ait, vnctionem habetis a sancto, & nostis omnia, hoc est, a Christo Spiritum habetis qui docet vos, & vt eandem vnctionem conseruemus subdit, Vnctionem quam accepistis ab eo maneat in vobis, & Vnctio eius docet vos de omnibus. Hanc autem vnctionem, & sperare a Christo, & precibus impetrare debemus, siquidem hic ipse spiritus, est sicut vnquentum quod descendit vt dicitur in Psal. primum quidem

Christus vnctus qua vnctione.

Isa. 61.

Dan. 9.

Psal. 44.

Cant. 1.

Serm. in

Cant. 10.

Et 12. Itē

in festo S.

Magdal.

Rom. 8.

Ex Christi

vnctione qd

colligitur

pro nobis.

1. Ioan. 2.

Psal. 132.

in ca-

in capite Christo copiosissime, Deinde in barbam Aaron, qui sunt Apostoli Christo propiores, in quos hoc Spiritus sancti unguentum effusum est (vt ait quædam glossa in Paul.) & tempore prius, & cæteris abundantius, tum verò in totum corpus descendit, per omnes status, vsque ad oram vestimenti eius. Itaque nulli Christus de suo unguento negat, modò sit capax, & Christi nomen veneretur, & colat; sicut magnus ille Constantinus hoc nomen venerabile, duabus descriptum literis, vt ei Deus in visione monstrauerat, semper in galea, & in labaro, quod erat eius vexillum deferebat. Ex eodem fonte manat, vt non solum Christianus, hoc perfundatur odore ipse; sed in alios quoque diffundat verbis, & exemplo, vt Paulus faciebat, cum dicat: Christi bonus odor sumus; Toph. in hæc Pauli verba adijcit: Velut acerra sumus regia, & quocumque abierimus, odorem spiritualis unguenti circumferimus, cognitionis videlicet Dei, in omni loco, homines bono suffectu afflamus. Secundo, Nomen Christianorum quo gaudemus, & gloriamur, monet præterea nos, vt Christo Domino grati simus, eique tam arcto vinculo uniamur, vt pro eodem mortem oppetere, parati simus. Audi Chris: Non principis, non terrenæ alicuius potestatis, non Angeli, non Archangeli, sed ipsius omnium Regis nomine appellari dignati sumus. In hoc nomine gloriabatur, & pro hoc moriebatur, eximius, martyr Diaconus nomine Sanctus, vt refert Euseb: qui cum examinaretur, de suo suæque familiæ nomine, de patria, de statu, libertate, an seruus esset, ad singulas interrogaciones vnus hoc responderebat Christianus sum, Eodemque Eusebio teste, Blandina martyr in ipsa fidei confessione, & inter tormenta, ex hoc eodem nomine sæpius repetito, vires reficiebat, Et prolatio horum verborum Christiana sum, & apud nos nihil sceleris admittitur, erat ei dolorum summa leuatio, & fomentum. D. etiã Nazianzenus, de se & Sancto Basilio loquens, cum alijs (inquit) alia quadam cognomenta sint, vel à parentibus accepta, vel ex proprijs comparata studijs, nobis magna res, & magnum nomen erat, Christianos esse, & nominari, atque ea re magis efferebamur, quam Gyges, palæ, anuli cõuersione (si tamen hoc fabulosum non esset) per quam Lydios, tyrannide occupat. Ex hoc nomine Christianorum, optimè noster Orator vrgeret, omnes Christianos poterit, vt huic nomini vita, moribusque respondeant; Ita docet Gregorius Nisi: Christianismus ait est imitatio diuinæ naturæ; Si igitur Christianus es; Christum Deum imi-

Baro. to. 3.
Ann. Christi
312.

2. Cor. 2.

Christianorum
nomen vrget
nos ad sancti
tatem.

Hom. 8. in
Ioan. circa
finem.

1. 5. hist. Ec
cles. c. 1.

In Orat. de
S. Basil. fu
nebris.

Tract. de no
mine & pro
fessione Chri
stiani.

imitare; noli vacuum ferre nomen, atque inane, sed plenū, tanti
 rēfuram nominis imple, imple inquā operibus nomine dignis] &
 ibidem, Si quis nomen Christi sumens quæ vna cum hoc no-
 mine considerantur vita non exprimat, is nomen ementitur, per-
 sonam in animam humanā figuræ conformatam, & assimilata
 finitæ apponens.] Ita, & Procopius in Isa. philosophatur in
 illa verba, vocabitur tibi nomen nouum quod os Domini no-
 minauit, & eris corona gloriæ in manu Domini, & diadema
 regni in manu Dei tui, quibus, Ecclesiæ, mutato nomine pro-
 mittitur eam futuram coronam gloriosam. Cum igitur Chri-
 stiani nominis appellatione veluti corona redimiti simus, co-
 ronam opus est fulgentibus margaritis, & ardentibus, velut
 pyropis splendere Chryf. Propterea Christianus es, ideo nomen
 hoc accepisti, vt Christum imiteris, eiusque legibus operum
 exhibitione pareas, & alibi. Nemo profectò (ait) gentilis esset,
 si ipsi vt oportet Christiani esse curaremus, nemo ita esset fera
 bellua, vt non statim ad cultum veræ religionis accurreret.]
 Denique ex hoc nomine omnes debet concionator hortari, qui
 christiana professione censentur, (vt orat Ecclesia) & illa re-
 spouere, quæ huic inimica sūt nomini, & ea quæ sunt apta sectari.
 Tertio Nomen Iesu dulcissimum, multa, & optima Oratori
 Christiano argumenta profert, Ipsum namque est quod fidem
 excitat, vt hoc vnico prolato nomine, totius fermè fidei, con-
 fessionem promamus, omnia mysteria, quæ ad Iesum pertinent,
 & credentes, & confitentes, est enim hoc nomen, perinde vt li-
 bri titulus, virtute omnia continens, quæ in eo libro traduntur.
 Continet plane hoc nomen, omnia quæ de Christo à prophetis
 afferuntur nomina, vt bene considerat D. Ber. ac propterea,
 totam Christi mysteriorum seriem, & æconomiam amplectens
 vt dicatur Iesus sicut Isaias prædicat, Admirabilis, maxime in
 Incarnatione, Consiliarius in prædicatione, Deus in miraculis,
 fortis in passione, in qua Iesus inermis; ad insidus hostes debel-
 lanit. Pater futuri sæculi in Resurrectione; & princeps pacis,
 in Ecclesiæ militantis regimine, & multo perfectius in cælesti
 Hierusalem. Rursum hoc nomen ad fiduciam animat, & spem,
 si enim ex nomine ac suo munere salutem Christus proficitur
 ac promittit, quid ni confidam eius ope, ac virtute, salutem
 me consequuturum, modo nè sim ei aduersarius, vt merito pos-
 simus illud Isaiæ canticum concinere. Vrbs fortitudinis nostræ
 Sion, Saluator ponetur in ea murus, & antemurale. Ad amō-
 rem inflammat, quis enim salutem suam, & suum non amet Sal-

Orat. 5. in
Iud.

Hom. 10.
1. Tim.

Iesu nomen
quā illustre.

Serm. 10.
ex paruis.
Isa. 9. ai

Iesu nomen
ad quas vir-
tutes nos pro-
uocet.

Isa. 26.

A a uato-

In Ps. 102 uatorem, audi Augustinum. ligari se volunt homines, & secari, daturi pro incerta sanitate, & certum dolorem, & magnam mercedem, Deus te quem fecit, & certus curat, & gratis.]

1. Cor. 10. Dirigit rectam intentionem, sicut Paulus docet omnia in hoc nomine Iesu facienda, hanc doctrinam bene explicat Chris. Si enim inquit consulum nomina securitatem literis addunt, multo magis Christi nomen. Igitur, in nomine Domini omnia facias, & prosperè succedent omnia ista discamus non solum verbo, tenus; Sed & ipsis operibus adimplere.] Est excitamentum, Humilitatis, quia dum salutem à Iesu & speramus, & petimus, nostras iterum, & miseras & morbos; ac peccata, & confitemur, & accusamus; & tanquam medico nos ipsos offerentes, malorum nostrorum ab eo remedium expectamus. Est ad Deuotionem stimulus, ut sicut ipse in mei beneficium, ac salutem se ipsum, mihi totum tradidit, Ita & ego eius totus sim, qui totus factus est meus, & dulcescat cor meum, & labia mea in hoc suauissimo nomine, quemadmodum B. Franciscus tantum cordis dulcedine recreabatur, dum illud proferret, ut etiam labia lingeret, ut ij faciunt qui dulcissimum aliquid ore gustarunt. Gratiudinem docet, quam ei pro tanto salutis beneficio debemus, praesertim si attendamus, quanto pretio ei nostra hoc salus consistit; Siquidem, ut rectè Bern. habet, quando me credidit, dixit, & facta sunt, cum me redemit, dixit multa, fecit mira, pertulit dura. Prouocat ad Obedientiam, quia hoc sibi tam magnum nomen, ipsum promeruisse ex obedientia Paulus affirmat, quia nempe factus est obediens usque ad mortem; donauit ei Deus pater nomen, quod est super omnem nomen: Imitatur ut in omni necessitate ad hoc sanctissimum innocendum nomen tanquam ad sacram anchoram confugiamus, Audi Bernat. Cui (ait) in periculis palpitanti, & trepidanti, inuocatum virtutis nomen non statim, fiduciam praestitit, depulit metum, cui in aduersis diffidenti, iam iamque deficienti, si nomen adiutorij sonuit, defuit fortitudo.] Denique hoc sacratissimum Iesu nomen, omnem planè Christianam edocet perfectionem.

1. Cor. 1. D. Paul. ad vnionem, ac perfectionem, hoc titulo urget. Obsecro ait per nomen Domini nostri Iesu Christi ut id ipsum dicatis omnes & non sint in vobis schismata, sitis autem perfecti in eodem sensu, & scientia, quasi dicat per hoc gloriosum nomen vos adiuro, cui tantum debetis, qui est Princeps pacis ac salutis qui inimicitias in corpore suo interfecit, qui à vobis hoc merito exposcit ut perfecti sitis hoc est interius, exteriusque vniti.

vnti. Bernar. etiam cum nomino, inquit, Iesum hominem mihi propono, mitem, & humilem corde, benignum, sobrium, castum, misericordem, omni denique sanctitate, ac honestate conspicuum, eundemque ipsum Deum, qui suo me exemplo sanet, ac roborat adiutorio. Sumo itaque mihi exempla de homine, & auxilium a potente.] Lege totum huius doctoris melliflui sermonem, si vis suavi Iesu oleo impinguari.

Loco cita-
to.

Nobilitas Christiana . Cap. XVI.

Maxima est planè nostra nobilitas, qua parte Christiani sumus, & à Christo nobilitati, Ideoque requirit à nobis, conditiones admodum viro nobili dignas, ne à tanta nobilitate quis degeneret, & Christianæ dignitati, infamiã inurat. Hanc ergo, Christianus Prædicator aliquando proponat, ostendatque esse planè diuinam, diuino ortam semine, ex Christo scilicet vero Dei filio, qui nostram assumpsit, adeoque extulit naturam, vt non frustra, & vane gloriemur, sicut illi heroes faciebant, quos poeta ex Dijs fingunt ortos, ex quibus illius inanis erat gloriatio, & fabulosa, iactantis, Et mi genus ab Ioue summo; Nos autem Deum omnipotentem, patrem asserimus, & Christum fratrem nostrum, vt ipse dignatus est dicere. Nunciambo nomen tuum fratribus meis, & ascendo ad patrem meum, & patrem vestrum, Deum meum, & Deum vestrum: scilicet accepta ab ipso verbo, vt Ioan. scribit potestate, vt filij Dei fieri possimus, non ex sanguinibus neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, idest non ex terreno sanguine, aut terræ familiaris nati, sed ab ipso Deo, in diuinam familiam nos adoptante, ex Baptismo, aquis salutaribus renati, deposita, primi parentis imagine, in Dei ipsius nobilitatem transimus: hoc etiam totum ex eo quod idem subdit, nascitur, Et verbum caro factum est, vbi copula illa (&) causalis est, quasi dicat, Tota hæc nobilitas Christiana ex eo habet principium quia scilicet Verbum est factum caro, ex hoc autem facile est aduertere, quales in Christiano viro virtutes, quam eximia, quam hæroicæ requirantur, earumque actiones nequaquam communes sed singulares, à Deo profectæ, ad Deum ordinatæ, politis virtutibus quas philosophi agnouerunt longè superiores, nã morales quidem humano studio partæ, Christianæ, diuino spiritu infusæ, illæ adumbratæ quædam virtutes respectu nostrarum sunt, non stræ vero solidæ ac perfectæ, Hoc significat D. Paulus cum ait.

Nobilitas
Christianorū
vera coram
Deo p
Christum.

Psal. 21.
Hebr. 2.
Ioan. 20.
Ioan. 1.

Nobilitas
Christiana ad
magnas vir-
tutes nos pro-
dicat.

Tit. 2.

